

UJVIDÉKI HÍRLAP

ELŐFIZETÉSI ÁRÁK

Évesre . . . . . 18 korona
 Negyedévre . . . . . 4 K 50 f.
 Egy hónapra . . . . . 1 K 80 f.
 Egyes szám ára mindenütt 6 fillér.

POLITIKAI NAPILAP

Felölős szerkesztő: Dr. KÖNIGSTÄDTLER OTTÓ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Erzsébet-tér 7.
 Megjelenik
 hétfő kivételével mindennap.
 Telefonszám 180.

Fehér szőnyegen,

amit a hegyek közt barangoló tél terít a dermedő világra, piros rózsák nőnek magyar honvédek vérből. A szűz fehér hótakarón mint drága rubint csillog a sok piros virág, mindégykert egy magyar szív nyílt ki, hogy megszentelte újra Erdély és a Kárpátok földjét. Nagy és nehéz küzdelemben vannak harcos testvéreink a határokon, nagy és nehéz gondok és aggodások között élünk itthon a nyugtalan, szomorú tüzhelyeken. Örömről — ha néha ennek az érzéséből is ad ajándékot számunkra jó Istenünk — sohasem teljes. Mindig beleszó aranyhimes szálaiba vékony fekete csikókat az aggodás, mi van messzeségbe szakadt testvéreinkkel, hol vannak, élnek-e még, tudnak-e még hazagondolni a zord hegyek közül az apró kis fehér-falu házacskákra, amelyek ablakaiban sós könnyek sürti harmatja hervasztotta el a rozmaringot.

Nincs pihenésünk éjszakai, amióta újra őszi szél süvölt a házak felett és a tél jégujja kopogtatja ablakunk. Az árva gyerek apja nevét gügyögő lázas álmában és kinyitva apró szeméit, keresi az erős, meleg férfikart, amely régen, mint védőkoszoru ölelte körüli fehér nyakát hideg téli éjszakákon. Apuka hazajön, biztatja a sápadt anya nyugtalan gyermekét. „Majd holnap, holnap, kis gyermekem” és Isten tudja meddig kell még a holnapireménykedéssel elsimogatni a mai gondjainak mély ráncát a bus homlokokról.

Hidegen világít ki kandalónkból a tűz, lelkünk dermed fényénél s fázva fut gondolatuk a galíciai hőmezőkhöz, az erdélyi égig nyúló hegyekhez és mindenhová, ahol magyar szívek vére termékenyíti önvédelmünk diadalának földjét. A most elfutott nyáron által is, mikor még mint meleg arany omlott ránk a tiszta nap fénye, nem akartuk hinni, hogy újra eljön a fehér rém, a téli háború szenvedése. Altatgattuk magunkat balga reményekkel, csodák eljövételével, béke álmokképeivel. A hideg kíméletlenül felbőszít álmodunkból és fáradtan kell elzárunk a remények álmvilágának nehéz érckapuját. A valóság a fájdalmas igaz élet szenvedéseinek és keserű csalódásainak szomorú muzsikáját zengi a hideg téli szél.

Höfer mai jelentése.

Budapest, november 2

(Hivatalos.) KELETI HARCTÉR. Károly főherceg lovassági tábornok hadsereg-arcvonala: A Vöröstorony szorosától délkeletre levő területen tovább is előrehaladtunk. A Brassótól délre és délkeletre ellenséges területen harcoló osztrák-magyar és német csapatok román támadásokat visszavertek. Délbukovinában és a Kapul területen sikeres előtérri vállalkozások.

Lipót bajor herceg vezértábornagy hadsereg-arcvonala: A Tersányzky vezérezredes hadseregében küzdő német csapatok, Witoniecnél Salotwintől délre kiverették az ellenséget egy erősen elsáncolt állásából. 22 orosz tiszte, 1508 főnyi legénységet, 10 géppuskát és 3 aknavetőt szállítottunk be.

OLASZ HARCTÉR: A görzi grósiságban az olaszok új offenzívát indítottak. A második és harmadik olasz hadsereg, a melyeket a legutóbbi nagy harcok óta friss csapatokkal egészítették ki, Görzről lefelé támadnak. Az első általános támadást hála csapataink hősiességének, visszavertük. Miután az ellenséges tűz a délelőtti folyamán rendkívüli hevességre fokozódott, az ellenséges gyalogság déltájjba rohamra indult. A Wippan völgyében a Vertojbicától keletre emelkedő magaslatokat mindazon el akarta foglalni. Itt szűk területen harcba vetett hét dandárt teljesen visszavertünk. A Karszt-fensíkon északi részen röviddel délelőtti tizenegy óra után olasz gyalogság tömegtámadásba kezdett, amely eleinte szétlőtt legelső állásaink ul tét nyert. Csapataink átkaroló ellentámadásai az olaszokat ismét visszavetették. Lokvica azonban az ellenség kezén maradt. Ebben a támadásban 8 olasz hadosztály vett részt. A fensík déli részén a bős támadásokkal szemben összes állásainkat megtartottuk. A tegnapi csatnap sikerében kiváló része van a 27-ik számú karintiai Landwehr gyalogezrednek és a bevált 32-ik számú nyugatgalicai Landwehr gyalogezrednek. Ezek az ezredek állóhelyben verték vissza az ellenséges támadásokat és a legnagyobb túlerővel szemben is kitartottak. A 10., 41. és 11. gyalogezred is részoltat minden dicsőretek. Több mint 1000 embert elfogtak és 7 gépjegyvert zsákmányoltunk.

DÉLKELETI HARCTÉR: Váitozatlan.

NÖFER altábornagy,

a vezér: ar főnökének helyettese.

Bolgár hivatalos jelentés

Szófia, nov. 2.

(Az Ujvidéki Hírlap eredeti távirata)

(November 2-áról.) Macedóniai fronton: Gyenge ellenséges csapatrészeket, amelyek a Malik tóból északra előhaladtak, csapataink keleti irányban elűzték. Az október 31-iki harc folyamán az ellenség a Struma-völgyben súlyos veszteséget szenvedett. Egy szakaszon 500 eltemetetlen holttestet, sok új sirt, tetemes számu jegyvert és löszert találtunk.

Római fronton: A helyzet változatlan. Négy ellenséges hajó 20 perccel bombázta Gonstanzat. Parti ütegeink a hajókat távozásra kényszerítették. A bombázásnak sem áldozata, sem kára nem volt. A Dunánál Ruscsuknál és Sistoffnál kölcsönös tüzérségi tűz.

Óriási muníció pazarlás a sommei csatában

Genf, nov. 2

(Az Ujvidéki Hírlap eredeti távirata.)

Párizsból jelentik: A Somme-i csatában október 15-éig négyszer annyi muníció fogyott el, mint a háború kitörése óta egész Franciaországban.

Uj antant tartalék hadsereg.

Zürich, nov. 2.

(Az Ujvidéki Hírlap eredeti távirata.)

A párizsi lapok azt a tervet vetik fel, hogy az antant szervezzen egy új tartalék hadsereget, amelyet a fronton olyan helyekre küldenének, ahol a stratégiai fontossága megkívánja.

Halottak napja a hősök temetőjében

Szomorú, őszi estén, amikor hideg eső verdeste az ablakomat, olvastam Molnár Ferenc csodálatos könyvét, amelyben a limanovai magyar huszárokról, a magyar bakáról és népfelkelőről ír örökéletű sorokat. Ebben a könyvben olvastam azt a megkapóan csodás apróságot, amikor a magyar katonák hideg téli éjszakán átlépték a magyar határt, hogy verjék a muszkát. A hátrgerincen egy Mária-szobor áll, az első sorok a szobor elé a hóba égő gyertyácskákat dugnak. Minden katonára betűzi a szűz hóba az égő gyertyát. A szobor köré már nem fér a sok égő gyertya, hát tovább tüzdelik vele a havat, amerre elvonnak. Hosszu uton láthatók az égő gyertyák, mintha csak az elesett hősök pisllakoló lelke fénylene a menyorszában.

Talán éve, hogy részem volt abban a lelki gyönyörűségben, amelyet ez a megkapóan poétikus, igazi Molnár-rajz bennem keltett. Szótag bennem él ez a kép. Talán éppen most élt bennem lelegevenben Halottak napján, amikor a temetők sírjain nem gyuladtak ki az elhunytak mécsesei. Az idén sötétek maradtak a temetők, nem égtek mécsék a fakerezték mellett: a legtöbb sír olyan sötét maradt, mint a jeltelen, régen elfelejtett, besüppedt hantok, mint a távoli katonasírok.

De a lelkünkben emelt marandóbb emlék körül kigyuladtak az apró gyertyák. De sok lángocska pisllakót, de sok hősiük lelke lobbant. A Doberdón, a Karszt poklában, Galícia halálmezőin, Orosz-Lengyelország kietlen síkságain, a Kárpátok szikláiban, Przemysl környékén, Szerbia vérzattata földjén, Erdély szent földjén, Albánia kopár hegyein, Kisázsia sivatagjain mindenütt pihennek a mi örökre elnémult hőseink. Mindenünnen felénk pislog az éretünk vértanuságot szenvedettek lelke. Apró lélek-lángok lobogtak köröskörül a nagyvilágban s a mi lelkünk magába szívja a gyenge szomorú fényt. De mi nem csüggedünk a sok kioltott élet láttára. A sok apró lángocska hatalmas energiává duzzadt bennünk, megerősíti a lelkünket és érleli bennünk a reményt, hogy már nem sokáig fogunk szaporodni a lélek-lángocskák, hogy lesz még Feltámadás, amikor a léteért küzdő nemzet feltámad nemes munkára, hogy elfoglalja azt a helyét a világ-egyvetemben, amely őt megilleti.

Ujvidék is méltóan, kegyeletesen adózott a temetőinkben nyugvó hőseink emlékének. Kubert ezredes, az ujvidéki V. terepszakas ezredes

